

Rozhodnutí Nejv. Spr. soudu R. Č. S.

Důchdkový přestupek neoprávněného prodávání lihových nápojův na Slovensku.

Finanční ředitelství uznalo stěžovatele vinným důchdkového přestupku § 30. zák. čl. XXV/1899, jehož se dopustil tím, že prodával lihové nápoje bez povolení finančního úřadu, neboť licence stěžovatelova byla právoplatně zrušena a stěžovatel přes to i dále lihové nápoje čepoval, — a uložilo mu podle § 31. téhož zákona pokutu.

Stížnost namítala po stránce formální, že v tomto případě nebyly finanční úřady vůbec příslušnými potrestati stěžovatele pro důchdkový přestupek § 30. čl. 1. zák. čl. XXV/1899, neboť podle § 94. zák. čl. XI/1909 jsou prý výhradně řádné soudy kompetentními trestati důchdkové přestupky. Nálezem spr. soudu ze dne 31. III. 1926, čís. 6048 nebyla tato námítka uznána za důvodnou, ježto ustanovení druhého odstavce § 94. zák. čl. XI/1909, jež omezuje obor působnosti finančních úřadů ve věcech důchdkových přestupků pouze na úkony ve stížnosti uvedené, týká se, jak jde nepochybně na jevo z odstavce 1. a 3. § 94. cit. zák., toliko oněch důchdkových přestupků, jichž trestání jest ve smyslu § 93. téhož zákona příkááno do kompetence řádných soudů, pověřených podle zák. čl. LXVI/1871 a XXXIX/1873 a § 94. odst. 2. a § 98. zák. čl. XI/1909, výkonem důchdkového trestního soudnictví.

Podle výslovného ustanovení § 35. zák. čl. XXV/1899 jest však trestání důchdkových přestupků uvedených v § 30. tohoto zákona příkááno do kompetence úřadů finančních.

Toto ustanovení § 35. zák. čl. XXV/1899 nebylo vůbec dotčeno předpisy hlavy IX. (§§ 93. až 101.) zák. čl. XI/1909, neboť ustanovení této hlavy cit. zákona upravují, jak patrnó již z nadpisu této hlavy, jedině řízení ve věcech oněch důchdkových přestupků, které jest trestati soudně.

Proto, jde-li o přestupek § 30. čl. 1. zák. čl. XXV/1899 — byly finanční úřady kompetentními, vydati výrok o vině i trestu.

Obnova řízení dle § 10. zák. čl. XX/1901.

Z nálezu Nejv. spr. soudu ze dne 31. III. 1926, čís. 6241.

§ 10. zák. čl. XX/1901 stanoví v odst. 1., že ve sporných administrativních záležitostech, počítajíc v to disciplinární záležitosti, má místo obnova řízení.

Co sluší rozuměti spornými záležitostmi administrativními, zákon sám nikde nepraví. Prováděcí nařízení č. 4600/1901 k §§ 1.—12. zák. čl. XX/1901, vymezujíc v § 10. okruh záležitostí sporných, počítá k nim především ony věci, které v zák. čl. XXVI/1896 jsou jednotlivě vypočteny, mezi nimiž však záležitosti trestní zahrnuty nejsou, kromě toho pak i ostatní záležitosti povahy kontentiosní. Jelikož pak dle panující doktriny záležitostmi kontentiosními sluší rozuměti takové záležitosti povahy správní, v nichž stojí proti sobě dvě strany, z nichž jedna proti druhé vymáhá nějaké právo nebo popírá nějakou povinnost, jest jasno, že záležitosti trestní, které této povahy nemají, nespadají v obor administrativních záležitostí sporných. Že pak záležitosti trestní nejsou záležitostmi disciplinárními, nepotřebuje zvláštního odůvodňování.

Okolnost, že ustanovení § 10. cit. zákonného článku nemůže býti normou, týkajíc se přestupkového řízení trestního, jest ostatně patrna již ze systematického uspořádání cit. zákonného článku, jehož § 10. jest zařazen v části I., týkajíc se opravných prostředků (záležitostí administrativních), kdežto o přestupkovém řízení trestním jedná speciálně část II.,

nadepsaná »Trestní soudnictvo policejní«. Tato část II. nemá ovšem zvláštního ustanovení o obnově přestupkového řízení trestního, obsahuje však v § 22. zmocnění ministerstva, aby ostatní podrobnosti policejního trestního řízení upravila jednotným řádem, který se bude vztahovati na všechny přestupkové záležitosti, které jsou odkázány do okruhu působnosti administrativních úřadů.

Na základě tohoto zmocnění vydán byl nařízením ministerstva vnitřní spravedlnosti č. 65.000 ex 1909 jednotný řád, vztahující se na policejní trestní řízení; řád tento obsahuje v hlavě VII., část II. v §§ 191.—195. předpisy o obnově, předpisy tyto jsou pro obnovu trestního řízení přestupkového normou všeobecnou a vylučnou.

Dle ustanovení těchto jest však žádost za obnovu řízení přestupkového omezena na určitou lhůtu (promlčení) jen v § 192. v případě, že se za obnovu žádá v neprospěch toho, proti němuž bylo řízení právoplatně ukončeno osvobozujícím rozsudkem nebo zastavujícím výměrem, kdežto obnova řízení ve prospěch odsouzeného dle cit. ustanovení žádnou lhůtou vázaná není.

Odvolání výměru úřadu správního dle § 44. zák. o N. spr. soudě.

Dle nálezu spr. soudu ze dne 31. III. 1926, čís. 6047 není předpisu, z něhož by bylo lze dovoditi, že v případech, kdy rozhodnutí úřadu správního, proti němuž byla podána stížnost k Nejvyššímu spr. soudu, bylo po podané stížnosti odvoláno, nesmí úřady správní po odvolání tohoto rozhodnutí podrobiti záležitost, jež byla předmětem tohoto rozhodnutí, novému meritornímu jednání, dokud nebylo řízení zahájené u Nejvyššího správního soudu podle § 44. zákona o správním soudu zastaveno.

Poplatek z výmazných listin.

Podle nálezů spr. soudu ze dne 18. III. 1926, čís. 5782 a 25. III. 1926, čís. 6276 a podle saz. pol. 92 uh. popl. pravidel vymazné prohlášení zásadně podléhá poplatku stupnice II. a že jen výjimečně podléhá přesnému kolkovému kolkou 1 K (2 K, nyní 5 K) z archu, jde-li o darování (za předpisu darovacího poplatku) nebo, když strana prokáže, že o úplatném zániku práva zřízena byla listina jiná.

Literatura.

»**Sociální Revue**« (list sociálního ústavu Československé republiky); administrace v Praze III., 153. Ročník IV., číslo 6.: Činnost ministerstva sociální péče v prvním pětiletí československé republiky. Dr. Jaroslav Janovský: Generální poručení podle první dílčí novely k občanskému zákoníku. Dr. V. Procházka: Zaměstnávání válečných invalidů. Dr. B. Vomáčka: O právním a sociálním postavení zřízců. R. Lesovský: Statistický přehled podpor v nezaměstnanosti v Československé republice do konce r. 1922. Dr. Jos. Vymětal: Dělnické a sociálně politické zákonodárství v Belgii za léta 1919 až 1922.

»**Zahraniční Politika**« (sborník pro studium mezinárodních otázek politických právních, hospodářských a sociálních); vydává Tiskařská, naklad. a novinářská spol. akc. »Orbis«, Král. Vinohrady, Fochova tř. 62., redakce v Praze IV. Hrad. Ročník IV. (VI.), sešit 24.: Dr. Karel Brabenec: Pražská konference o předválečných dlužících. Alois Musil: Věci perské, III. Rudolf Künzl-Jizerský: Recko-bulharský konflikt a Společnost Národů. Dr. M. Lokay: Propagace myšlenky mezinárodní arbitráže a koncilie Švýcarskem. Zahraniční přehledy: Francie, Polsko. Devisové a peněžní trhy v listopadu. Československá účast ve Společnosti Národů. Proč Spojené Státy Severoamerické dosud nevstoupily do Společnosti Národů? Kolik je ve Vídni Čechoslováků?